

то (*praefatio*) съпровождано отъ пѣсньтъ : — « святъ, святъ, святъ Господь Богъ. . . . » Това предисловіе казва самъ священникътъ велегласно въ *вышегласнытъ* назоваемы *литургии*.

Предисловіето слѣдува *канонътъ*. Казва ся тѣй оная часть отъ *литургійтъ*, въ коѣто ся съвершава таинството, а прочита го священникътъ полугласно, като помянува църковнытъ и свѣтскы Власти, всичкытъ живушы, а особенно присѣтствующытъ на священнодѣйствието, и, най-послѣ, Пресвятаѣ Богородицѣ, апостолитѣ, та като онова призываніе, което е освятителната молитва.